

וזמן אחד הוא שידעו הפהנים.  
אבל על מה שחטאו בניו רצה  
להזהיר פאן, והרי זה נתבאר.  
אמר לו, ואני כף סברתי, וכדי  
לישב את הדבר רציתי.

אמר לו, אלעזר בני, בא ראה,  
כל הקרבנות וכל העולות נחת  
הם לקדוש ברוך הוא, אבל לא  
היתה נחת כמו הקטרת הזו,  
שהקטרת היא מעלה מהפל,  
ומשום כף היו מכניסים אותה  
לפני ולפנים בלחש, והרי זה  
נתבאר. ומשום כף לא נענשו כל  
בני האדם בשאר הקרבנות  
והעולות כמו בקטרת, שכל  
העבודה של הקדוש ברוך הוא  
כאן נקשרת ונקטרת יותר מהפל,  
ולכן נקראת קטרת. והרי נאמר,  
(משלי כז) שמן וקטרת ישמח לב.

פתח רבי שמעון ודרש, (שיר השירים א) לריח  
שמניך טובים וגו'. האי קרא אסתפלנא  
ביה, והכי הוא. לריח, מאי ריח. ריח דקטרת  
דאיהו דקיקא ומעליא ופנימאה מפלא, וכד  
סליק ההוא ריח לאתקשרא, ביהווא משח  
רבות דנחלי מבועא, אתערו דא בדא ואתקטרו  
כחדא. וכדין אינון משחן טבאן לאנהרא.  
כמה דאת אמר, לריח שמניך טובים.

וכדין אתרק משחא מדרגא לדרגא, באינון  
דרגין דאקרון שמא קדישא, הדא הוא  
דכתיב, שמן תורק שמך על פן עלמות אהבוך.  
מאי עלמות. כמה דאוקימנא עלמות, עולמות  
ממש, דבר אחר על פן עלמות אהבוך. כמה  
דאת אמר, (תהלים מו) על עלמות שיר. וכלא חד.  
ובספרא דרב המנונא סבא כתיב, מאי  
עולמות. כמה דאת אמר, (משלי לא)

ותתן טרף לביתה וחק (דף נ"ט ע"א) לנערותיה.  
נערותיה הני עלמות, אהבוך, לברכא שמך,  
העלמות. אהבוך, לברך את שמך ולזמר לפניך, ומשם יוצאות ברכות בכל התחתונים, ומתברכים

אתמר, ומלה חד הוא, וזמנא חד הוא הו  
ידעי כהני. אבל על מה דחאבו בניו, בעא  
לאזהרא הכא, והא אתמר. אמר ליה, ואנא  
הכי סבירנא, ובגין לאתישבא מלה בעינא.

אמר ליה, אלעזר ברי תא חזי, כל קרבנין וכל  
עלוון, נייחא הוא דקודשא בריך הוא,  
אבל לא הוה נייחא, כמה דהאי קטרת, דקטרת  
מעליא מפלא. ובגין כף, הוה מעלין ליה לגו  
בגו, בלחישו. והא אתמר. ובגין כף, לא  
אתענשו כל בני נשא בשאר קרבנין ועלוון  
כמו בקטרת, דכל פולחנא דקודשא בריך הוא,  
הכא אתקטר ואתקשר יתיר מפלא. ועל דא  
אקרי קטרת. והא אתמר, (משלי כז) שמן וקטרת  
ישמח לב.

פתח רבי שמעון ודרש, (שיר השירים א) לריח  
שמניך טובים וגו'. האי קרא אסתפלנא  
ביה, והכי הוא. לריח, מאי ריח. ריח דקטרת  
דאיהו דקיקא ומעליא ופנימאה מפלא, וכד  
סליק ההוא ריח לאתקשרא, ביהווא משח  
רבות דנחלי מבועא, אתערו דא בדא ואתקטרו  
כחדא. וכדין אינון משחן טבאן לאנהרא.  
כמה דאת אמר, לריח שמניך טובים.

וכדין אתרק משחא מדרגא לדרגא, באינון  
דרגין דאקרון שמא קדישא, הדא הוא  
דכתיב, שמן תורק שמך על פן עלמות אהבוך.  
מאי עלמות. כמה דאוקימנא עלמות, עולמות  
ממש, דבר אחר על פן עלמות אהבוך. כמה  
דאת אמר, (תהלים מו) על עלמות שיר. וכלא חד.  
ובספרא דרב המנונא סבא כתיב, מאי  
עולמות. כמה דאת אמר, (משלי לא)

ותתן טרף לביתה וחק (דף נ"ט ע"א) לנערותיה.  
נערותיה הני עלמות, אהבוך, לברכא שמך,  
העלמות. אהבוך, לברך את שמך ולזמר לפניך, ומשם יוצאות ברכות בכל התחתונים, ומתברכים